"Årets gyser" - skolefritidsordningen i Gørding

Gyserfilmenes mester Alfred Hitchcock kunne ikke have gjort det bedre. Så meget kan mange sikkert blive enige om efter 1989's største debatemne i Bramming Kommune, nemlig skolefritidsordningen i Gørding. Og måske var det med bagtanke, at borgmester Egon Lorentzen (V) indkaldte byrådet til et ekstraordinært møde på grundlovsdag d. 5. juni, men mange gørdingenseres håb om, at nærdemokratiet ville vinde i denne anden omgang, gik ikke i opfyldelse. Og så flød den lokale presse igen over af vrede indlæg, men politikerne lod sig heller ikke overbevise i tredje omgang.

Håndværkerne kunne gå i gang med at indrette skolens nyeste fløj, 1977-bygningen, til at huse samordnet indskoling for børnehaveklassen, 1. og 2. årgang samt skolefritidsordningen. Imens måtte lærerråd og skolenævn arbejde på højtryk med at placere 77-bygningens hidtidige brugere, overbygningens klasser, andre steder. De fik da også et nyt hjemsted, men i form af mindre lokaler og uden fællesrum, lokaler, hvor de tilbringer op til syv timer om dagen, mens de bedste lokaler kun udnyttes til undervisning fire timer om dagen. Og skolen kommer formentlig til at slås med det problem år frem, da der ikke er afsat midler til den ønskede renovering/evt. udvidelse.

Hele debatten om indførelse af skolefritidsordningen havde baggrund i to ting.

1. Kommunens indtægter gik alene til driftsudgifterne, så nyanlæg måtte finansieres ved at tære på formuen. En omlægning af pasningsområdet fra dagpleje til børnehaver/skolefritid ville betyde en lavere driftsudgift.

2. Venteliste til børnepasning i hele kommunen, men med Gørding som det største problem på det punkt.

Byrådet vedtog så i december 1988 at indføre skolefritidsordning ved samtlige folkeskoler, men besluttede samtidig at udskyde starten fra det planlagte tidspunkt d. 1. august 1989 til d. 1. august 1990. De tolv måneder skulle give tid til en ordentlig planlægning med hensyn til placering og økonomi samt tid til at høre alle parter.

Først på året 1989 barslede et udvalg bestående af såvel repræsentanter for forældre i Gørding som kommunen med forslaget om en fritidsklub for de største fritidshjemsbørn og deres lidt ældre kammerater i Gørding. Men forslaget blev fejet af bordet af politikerne for ikke at løse ventelisteproblemet i området, hvilket var målet med en ændring, og vel at mærke et mål, som skulle nås i 1989 ved at flytte fritidshjemsbørnene fra daginstitutionen Kernehuset. Her kunne pladserne så frigøres til børnehavebørn, og på den baggrund lød flertalsindstillingen fra kultur- og socialudvalgets fællesmø-

de d. 10. april på indførelse af skolefritid og samordnet indskoling. Forud var gået en frist på fem dage til Gørding skoles lærerråd og nævn til at udtale sig om den ide.

Social- og kulturforvaltningens oplæg gik på 1977-bygningen, mens skolen selv pegede på samordnet indskoling i den ældste bygning fra 1911 og skolefritid i 1965-fløjen. Men med baggrund i en sidste øjebliks indstilling fra økonomiudvalget vedtog et byrådsflertal d. 17. april at indføre de to ting fra den 1. august i skolens 1977-bygning, så begge dele kunne huses i de samme lokaler. Skolen byggede sin indstilling på to ting, dels at skolen som helhed var bedst tjent med at lade de store elever blive i bygningen med de største klasseværelser og med skolens eneste fællesrum, dels på, at de yngste ville have godt af et lokaleskift mellem undervisning og skolefritid. På et par af de mange læserindlæg svarede borgmester Egon Lorentzen, at de lokaler, skolen havde peget på i 1965-bygningen, var for små til at huse 60-70 børn i en skolefritidsordning.

Men Gørding lod det ikke blive ved debatten. I første omgang overrakte to elever 100 protestunderskrifter fra kammerater i 4.-7. årgang til borgmesteren, men derefter fulgte en egentlig underskriftsindsamling. 1.034 underskrifter fra borgere over 14 år kunne Kirstine Sørensen sidst i maj overrække til Egon Lorentzen, der efter et møde på Gørding Skole gik med til at tage sagen op igen, hvis skolen ville afgive mere plads til skolefritid i 1965-bygningen. Men beløbsrammen på 650.000 kr. ville ikke blive ændret, og de penge ville alene gå til indretningen af lokaler til ordningen, så samordnet indskoling måtte starte uden lokaleændringer. Alligevel gik skolen ind på løsningen.

Det gjorde byrådet til gengæld ikke grundlovsdag. Fem medlemmer stod fast på 1977-bygningen, fem gik ind for kombinationen af 1965- og 1911-bygningen. Da de øvrige syv hverken stemte for eller imod, var kompromiset mellem borgmesteren og skolen faldet, og Gørding-borgerne måtte se underskriftsindsamlingen som spildt arbejde. Specielt Folkelistens holdning vakte både forundring og harme, da listen fra starten varmt havde bakket skolens forslag op - blot med det ønske, at der skulle følge flere penge med en vedtagelse. Nu stemte listens to medlemmer grundet den manglende ekstra bevilling hverken for eller imod.

Listen prøvede at redde skolens løsning igennem ved at få sagen i byrådet en tredje gang, nemlig d. 19. juni, men ti medlemmer stemte imod en ny behandling. Det sidste politiske punktum var sat, men spørgsmålet er "blot", hvor lang tid det tager, inden skolen kommer helt på plads efter "kovendingen". Og hvor lang tid det tager en stor gruppe borgere at genvinde tilliden til nærdemokratiet, den tillid, der fik nogle gevaldige skrammer i "årets gyser".

Poul Willadsen